

Arrest

nr. 48 786 van 29 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOONEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Maiduguri op 18 april 1988 en bent Igbo van etnische origine. U groeide op bij uw oom (S.) te Maiduguri - Wulari, nadat uw ouders overleden in 1999.

In 2007 begon u een relatie met (F.J.), een moslimmeisje van Hausa origine. Mensen bedreigden u omdat u Igbo was en u een relatie had met iemand van Hausa origine. Op 26 juli 2009 werd het huis waar u – samen met uw zussen en het gezin van uw oom Sam – woonde in brand gestoken door leden van de moslimsekte 'Boko Haram'. Uw zussen (N.) en (I.) bleven in het huis en stierven in de brand. U ging samen met vrienden schuilen in de 'Anglican church'. Ook uw oom (S.) ging schuilen in de kerk, maar op 27 juli 2009 ontvoerden leden van Boko Haram hem en enkele pastoors en brachten hen naar het huis van (Y.). U en enkele andere mensen van Igbo origine besloten om te trachten uw oom en de

ontvoerde pastoors in de ochtend van 27 juli 2009 op 28 juli 2009 te bevrijden. Jullie bekogelden het huis van (Y.) met stenen waarop zijn volgelingen de deur openden en uw oom en drie pastoors onthoofdden. De politie kwam tussen en arresteerde u, de andere Igbo en de moslims van Boko Haram. De moslims en de christenen werden apart weggebracht en u werd naar een politiekantoor gebracht waar u een verklaring moest ondertekenen dat u christen was en dat u probeerde om te vechten met moslims. De politie ontdekte dat u een lidkaart van de 'Movement of Actualisation of Sovereign State Of Biafra' (hierna MASSOB) op zak had. Ze vroegen u om namen te geven van mensen die MASSOB steunden. Op 28 juli 2009 rond elf uur 's avonds, kwam een agent van Igbo origine en deze liet jullie vrij. U vluchtte naar 'Barrister (C.)' en deze contacteerde '(B.I.)', een persoon die u zou helpen uw land te verlaten. Op 4 september 2009 verliet u Nigeria per boot en op 23 september 2009 kwam u in België toe, waar u op 29 september 2009 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen die u als christen kende en nog vreest met leden van Boko Haram en met de politie, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis van Maiduguri – de stad waar u uw hele leven woonde én u uw problemen situeert – uiterst beperkt is.

U gaf aan dat u van bij uw geboorte in Maiduguri woonde en er school liep (gehoor CGVS, p.2 en p.5). U gaf terecht aan dat Maiduguri in 'Borno State' ligt, maar toen u gevraagd werd om – buiten Maiduguri – Local Government Area's uit deze staat te noemen, gaf u drie namen op – Borno-South, Borno-North en Welari – welke geen Local Government Area's uit Borno State blijken te zijn (gehoor CGVS, p.5 en administratieve dossier). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Borno State uit zevenentwintig Local Government Area's bestaat en kan men verwachten dat u er minstens enkele kunt opnoemen.

Toen u gevraagd werd of er een rivier stroomt nabij Maiduguri, gaf u aan van niet, maar dat de 'Benu-river' in de buurt loopt (gehoor CGVS, p.5). Toen u later gevraagd werd of u reeds hoorde van 'Ngadda' of 'Alo', vroeg u zich af of het in Maiduguri was en of het Hausa of Igbo was (gehoor CGVS, p.16). U gaf aan dat Ferry Ngadda een markt in Maiduguri was, dat Ngadda een bos is in het Igbo en dat 'Alo' het woord voor zondaar is in het Igbo (gehoor CGVS, p.16 en p.18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maiduguri aan de oever van de 'Alo' rivier (ook wel de 'Ngadda' genoemd) gebouwd is. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is opmerkelijk voor iemand die beweert van zijn geboorte in Maiduguri gewoond te hebben.

Toen u gevraagd werd wat er in februari 2006 te Maiduguri gebeurde, gaf u aan dat er gevechten tussen christenen en Hausa plaatsvonden. Toen u gevraagd werd wat de oorzaak van deze gevechten was, gaf u aan dat dit de 'sharia-wet' was (gehoor CGVS, p.5-6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er dodelijke slachtoffers vielen na rellen wegens een cartoon van de profeet Mohammed. Men mag van u – die beweert van zijn geboorte in Maiduguri gewoond te hebben – verwachten dat u hiervan op de hoogte bent.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg om enkele rondpunten te Maiduguri te noemen, gaf u aan dat u het 'Maiduguri-roundabout' het grootste was en dat er ook het 'Usman-roundabout' is (gehoor CGVS, p.6). Er werden geen rondpunten genaamd 'Maiduguri' of 'Usman' teruggevonden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat er verschillende rondpunten zijn in Maiduguri en dat deze dé oriëntatiepunten bij uitstek zijn in Maiduguri. Verder duiden ze de verschillende buurten aan, hebben ze eigen namen en zijn vaak met standbeelden – zoals een arend, een vis, een piek, een groen-wit betonnen standbeeld – versiert. Toen u verder gevraagd werd of Maiduguri een luchthaven heeft, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.6). Echter uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maiduguri weldegelijk een luchthaven heeft. Verder kende u geen enkele moskee in Maiduguri van naam, wat opmerkelijk is daar u beweerde gedurende twee jaar een relatie te hebben gehad met (F.J.), een moslimmeisje van Hausa origine (gehoor CGVS, p.4 en p.7). Toen gevraagd werd in welke wijk de nieuwe markt van Maiduguri ligt, gaf u aan dat deze in

het centrum lag, dicht bij een rondpunt, maar toen u opnieuw gevraagd werd in welke wijk de markt lag, gaf u aan dat u het niet wist, omdat u er nog nooit geweest was (gehoor CGVS, p.7).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Maiduguri ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri én de problemen die u daar onderging.

Verder kunnen nog een aantal bemerkingen gemaakt worden bij de door u aangehaalde problemen.

U verklaarde dat het huis waar u – samen met uw zussen en het gezin van uw oom (S.) – woonde, op 26 juli 2009 in brand gestoken werd door leden van de moslimsekte 'Boko Haram' en dat uw zussen (N.) en (I.) stierven in deze brand (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom het huis werd aangevallen, gaf u aan dat het huis bekend was omdat mensen daar eieren kwamen kopen toen uw vader nog leefde (gehoor CGVS, p.10). Dit argument gaat niet op, daar dit geen reden is om het huis af te branden en daar uw vader bovendien reeds tien jaar dood is (gehoor CGVS, p.2). Toen u gevraagd werd waarom u dacht dat leden van de moslimsekte 'Boko Haram' het huis in brand staken, gaf u vaag aan dat ze alles van Igbo in brand staken (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd waarom u dacht dat uw zussen stierven in de brand en of ze misschien niet konden vluchten, gaf u aan dat ze niet konden ontsnappen, omdat 'Boko Haram' steeds in groep komt (gehoor CGVS, p.11). Bovenstaande verklaringen betreffende de aanval op uw huis zijn op zijn minst vaag te noemen. Bovendien liet u na om naar de politie te gaan om aangifte te doen of om bescherming te zoeken, omdat de politie moslims en Hausa zijn en ze er niets aan kunnen doen. Evenmin liet u na Maiduguri te ontvluchten, hetgeen u verantwoordde door te stellen dat u maar twee maal buiten Maiduguri was in uw leven en u veilig bent bij uw oom en uw vrienden (gehoor CGVS, p.12). Deze laatste bewering is niet verenigbaar met de door u geschetste situatie van permanente bedreiging door de leden van 'Boko Haram'.

Verder verklaarde u dat uw oom (S.) - en enkele pastoors - op 27 juli 2009 ontvoerd werden door leden van Boko Haram en dat ze hen brachten naar het huis van (Y.) (gehoor CGVS, p.11). U gaf aan dat u en enkele andere mensen van Igbo origine besloten om te trachten uw oom en de ontvoerde pastoors in de ochtend van 27 juli 2009 op 28 juli 2009 te bevrijden, waarop jullie door de politie werden gearresteerd (gehoor CGVS, p.12-13). U verklaring dat u het huis van (Y.) met stenen bekogelde staat haaks op uw verklaringen die u in de vragenlijst van het CGVS aflegde (dd. 29/9/2009), waar u aangaf dat op een vergadering op 26 juli 2009 besloten werd dat jullie naar een veilige plaats moesten gaan.

Bovenstaande vage verklaringen maken het niet aannemelijk dat u – en uw familie – de door u geschetste problemen ondergingen. Overigens werd reeds hogerop aangegeven dat uw verblijf in Maiduguri én de problemen die u daar kende ongeloofwaardig zijn.

Verder gaf u aan dat u gearresteerd werd toen u het huis van (Y.) bekogelde en dat de politie toen ontdekte dat u een lidkaart van MASSOB op zak had (gehoor CGVS, p.13-14). Daar uw verklaring dat u het huis van (Y.) aanviel en dat u daarom werd gearresteerd ongeloofwaardig zijn, is bijgevolg ongeloofwaardig dat de politie toen een lidkaart van MASSOB ontdekt zou hebben.

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of u probeerde om elders - in Lagos - te wonen, gaf u aan van niet, omdat u wou vertrekken en u niet wist hoe u zou leven. Verder gaf u aan dat u naliel om naar een advocaat of een mensenrechtenorganisatie te gaan, omdat er niemand voor u zou opkomen (gehoor CGVS, p.16). Uit bovenstaande blijkt dat u niet trachtte om bescherming of een veilig onderkomen in Nigeria te zoeken, hetgeen evenzeer vragen oproept bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging. Verder toonde u niet aan dat het onveilig zou zijn voor christenen in Lagos.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit, herkomst en uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij betoogt dat vragen betreffende onder meer zijn kennis van Maiduguri werden gesteld nadat hij zijn relaas had gedaan over de gebeurtenissen waarbij zijn zussen en oom om het leven kwamen. Hij was hierna dermate geëmotioneerd dat hij, *“mede gelet op zijn eerdere beperkte kennis van het Engels”*, geen samenhangende antwoorden meer kon geven. De mogelijk onsamenhangende en onvolledige antwoorden mogen op zich geen reden zijn om de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en het is de verantwoordelijkheid van de asielinstanties zulke verklaringen te beoordelen in het licht van alle omstandigheden van de asielaanvraag, waaronder de emotionele geladenheid die gepaard gaat met een interview. Verzoeker is van oordeel *“dat een strikte beoordeling van de feiten, louter en alleen gebaseerd op de verklaringen van verzoeker gedaan onder emotioneel erg geladen omstandigheden, niet in overeenstemming is met bovenstaand principe en met de bedoeling van de wetgever”*. Volgens verzoeker blijkt duidelijk dat er voldoende elementen zijn om vast te stellen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft op grond van zijn etnische afkomst.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient daarbij een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt ter staving van zijn asielaanvraag geen bewijselementen bij. Hij legt geen documenten neer ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit en herkomst, noch ter staving van de door hem aangevoerde concrete asielmotieven en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers betoog als zouden de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te wijten zijn aan zijn eerder beperkte kennis van het Engels kan niet ernstig worden genomen. Hij verzocht bij de aanvang van de procedure zelf om de bijstand van een tolk die de Engelse taal beheerst tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag (administratief dossier, stuk 14). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde hij het Engels als zijn taal van oorsprong (administratief dossier, stuk 13, nr.8). Voorts verklaarde hij dat hij een diploma secundair onderwijs behaalde, dat hij op school Engels leerde en dat ze op school enkel Engels leerden (administratief dossier, stuk 3, p.4, 18; stuk 12, p.1). Hij gaf bij de aanvang van het gehoor bij het Commissariaat-generaal aan de interviewer te begrijpen en er werd aan hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen, betreffende de tolk of andere, diende te melden. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij onmiddellijk zou melden dat hij een vraag niet begreep en gaf wederom aan dat hij de Engelse taal machtig is. Verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor, maakte enige melding van vertaalproblemen gedurende het gehoor. Aan het einde van het gehoor werd aan

verzoeker gevraagd of hij alles goed had begrepen, waarop hij aangaf dat hij enkel de woorden 'Ngadda' en 'Alo' niet goed verstond en hierbij de toelichting verschaftte dat het eerste woord in Igbo de naam is van een bos en de plaats is tussen uw benen, alsmede dat het tweede woord in Igbo betekent dat iemand een zonde pleegde (administratief dossier, stuk 3, p.1-2). Ook voor onderhavige procedure bij de Raad vraagt verzoeker een *"tolk Engels-Nederlands tijdens de hoorzitting"*.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot de algemene bewering dat hij emotioneel was tijdens het gehoor. Dient echter te worden opgemerkt dat hij geenszins in concreto aannemelijk maakt dat hij gedurende het gehoor niet in staat zou zijn geweest te antwoorden op de aan hem gestelde vragen. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Verzoeker werd tijdens het gehoor bijgestaan door een advocaat doch geen van beide maakte enige melding van problemen die verzoeker zouden hebben verhinderd gedegen verklaringen af te leggen. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit op dit vlak geen noemenswaardige problemen worden afgeleid. Daar waar een zekere mate van stress en emotie inherent zijn aan elk interview, staat dit er bovendien geenszins aan in de weg dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een correct antwoord kan formuleren op algemene, eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn voorgehouden regio van herkomst, alsmede dat deze de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek.

Gelet op het voorgaande worden de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing, zoals hoger geciteerd, door verzoeker niet dienstig weerlegd. Op basis hiervan heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeker vermeende afkomst van Maiduguri, noch aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden.

Tevens werd terecht vastgesteld dat verzoeker, zelfs indien enig geloof zou dienen te worden gehecht aan zijn problemen, quod non, niet aannemelijk maakt dat hij in Nigeria geen bescherming zou kunnen verkrijgen en niet over een veilig onderkomen zou kunnen beschikken.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger bepaalde (zie sub 2.2.1.), toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekers enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS